

عنوان مقاله:

بررسی کاربردهای آینده‌پژوهی در سیاستگذاری عمومی

محل انتشار:

فصلنامه سپهر سیاست، دوره 8، شماره 27 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مهدی رضایی قادی - دکتری سیاستگذاری عمومی، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران

حسین رفیع - دانشیار، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی کاربردهای آینده‌پژوهی در سیاستگذاری عمومی است. در این راستا، با روش توصیفی-تحلیلی، ضرورت به کارگیری آینده‌پژوهی به منزله یک قلمرو میانرشته‌ای در مطالعات علوم سیاسی، کاربردهای آینده‌پژوهی در سیاستگذاریهای عمومی و نیز تفاوت‌های این دو مقوله و روش‌های اجرای آینده‌پژوهی در جامعه و اهداف کلیدی آن بررسی شد. نتایج نشان داد که در حالت کلی، آینده‌پژوهی و سیاستگذاری در یک راستا میباشند، با این تفاوت که در پیشفرضها با یکدیگر تفاوت اساسی دارند. به عبارت دیگر، اگر در سیاستگذاریهای عمومی و برنامه‌ریزیها، آینده‌پژوهی را دخیل کنیم، به نتایج و بازدهی بسیار بیشتری در نظام خواهیم رسید، زیرا آینده‌پژوهی به ساختن آینده میپردازد و سیاستگذاری نیز در بطن خود به دنبال همین هدف است. حال اگر سیاستگذاریهای عمومی یک کشور براساس نتایج به دست آمده از تحقیقات آینده‌پژوهان سازماندهی شوند، مطمئناً به پیشرفت و عملکرد کشور یا هر نوع سازمانی کمک شایانی خواهد کرد. آینده‌پژوهی در مطالعات سیاسی، محصول ارزشهای اساسی است. بدین معنا که آینده‌پژوهی باید ریشه در ارزشهای اساسی داشته باشد. این ارزشها هرچند شامل اعتقادات و باورها میشود، ولی برای تبدیل به ارزشهای اساسی، باید به صورت قانون درآمد و عام و فراگیر باشد.

کلمات کلیدی:

آینده‌پژوهی، سیاستگذاری عمومی، آینده‌نگاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1186831>

